

periaatteiden mukaiseksi sen jälkeen kun ristiriita oli havaittu. Ei voida ajatella, että Comando del Corpo delle Capitanerien (satamapäällikön) 4.8.2000 antamalla määräyksellä nro 57/2000 voitaisiin muuttaa riidanalaiset säännökset sisältävää decretoa nro 347/94.

Komission mukaan edellä esitetyt seikat ovat hyvinkin Italian viranomaisten tiedossa, kuten moneen otteeseen annettu, mutta yhä täyttämättä oleva, sitoumus tehdä tarvittavat muutokset decretoon nro 347/94 kansallisen lainsäädännön saattamiseksi vastaamaan yhteisön oikeuden periaatteita, osoittaa.

Henkel KGaA:n 28.11.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-335/99, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-456/01 P)

(2002/C 84/69)

Henkel KGaA on valittanut 28.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-335/99, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)⁽¹⁾ (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat Rechtsanwalt H.F. Wissel ja Dr. C. Osterrieth, Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa osittain ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-335/99 19.9.2001 antaman tuomion, joka on annettu tiedoksi 1.10.2001, ja

kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston kolmannen valituslautakunnan 21.9.1999 tekemän päätöksen R 71/1999-3, joka koskee yhteisön tavaramerkkihakemusta 703 231

- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94⁽²⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen: vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsitystä haetulta tavaramerkiltä ei puutu konkreettista erottamiskykyä. Hakemuksen tekohetkellä kyseinen tabletti-muoto ja valittu väriyhdistelmä ja erityisesti näiden kahden yhdistelmä eivät olleet tyypillisiä pesuaineille, eivätkä ne varsinkaan olleet teknisesti välttämättömiä.

Vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsitystä ei ole mitään perusteita sille, miksi kuluttajat olisivat periaatteessa vähemmän tarkkaavaisempia, kun he ostavat päivittäistavaroita, vaan pikemminkin päinvastainen näkemys on oikea.

Toissijaisesti: Vaikka rekisteröintiajankohta katsottaisiin ratkaisevaksi ajankohdaksi, sitä seikkaa, etteikö valituksenalainen tavaramerkki olisi kykenevä ilmaisemaan alkuperää, ei voida sulkea pois. Ei ole sallittua, että kyseisenlaisia tavaroita tarkastellaan siitä näkökulmasta, puuttuuko merkiltä erottamiskyky sillä perusteella, että tavarat ovat samankaltaisia – kysymys rekisteröintikelpoisuudesta sekoittuu tällaisella tarkastelutavalla oikeudettomasti kysymykseen suojan laajuudesta tai sekoitettavuudesta. Aiemman tavaramerkin haltijan on haettava merkin epäämistä asetuksen N:o 40/94 8 artiklan nojalla, jos merkit ovat siten samankaltaisia, että ne voidaan sekoittaa.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽²⁾ EYVL, L 11, s. 11.

Henkel KGaA:n 28.11.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-336/99, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-457/01 P)

(2002/C 84/70)

Henkel KGaA on valittanut 28.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-336/99, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)⁽¹⁾ (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat Rechtsanwalt H. F. Wissel ja Dr. C. Osterrieth, Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa.